

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК L Ч. 241. Джерзі Сіті, Н. Дж., п'ятниця, 20-го листопада 1942. No. 241. Jersey City, N. J., Friday, November 20, 1942. VOL. L

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ П'ЯТЬ ЦЕНТИВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ АМЕРИКИ. ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свобода“: ВЕrgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союз: ВЕrgen 4-1016 4-0807 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE

РЕЄСТРАЦІЯ 18-ЛІТНИХ ХЛОПЦІВ

ВАШІНГТОН. — Президент Рузвельт зарядив з днем 11 грудня ц. р. реєстрацію всіх 18-літніх хлопців, котрі з першим липня ц. р. покінчили 18 рік життя. Таких хлопців нараховують поперх 600,000. Щомісяця в Америці досягають 100,000 хлопців 18 рік життя. Але з того віку вже багато добровільно зголосилось до війська. Водночас йде підготовка, щоб втягати до армії всіх від 18 року до 20. Як заповідають військові влади для нових новобранців не буде тягнення льотерії, а призначення кожний дістане відповідно до свого дня уродження. Деякі фермерські робітники будуть на певний час звільнені від військової служби. Також будуть звільнювані ті, що в міжчасі перейшли 45 рік життя.

КОНГРЕС ВІДМОВЛЯЄ ПРЕЗИДЕНТОВИ ПЕВНИХ ПРАВ.

ВАШІНГТОН. — Конгресовий комітет засобів відмовив президенту на час війни прав, котрі регулювали транспортні певних речей, осіб, а також ширення певних інформацій. Конгресовий комітет станув на становищі, що президент вже має подостатком купчених прав, тому не треба давати нових. За те конгресовий комітет згодився взяти під увагу такі права для президента, котрі точно означували якусь одну, чи більше ділянок відносно транспорту, продуктів, осіб і новин, себто такі права, котрі не охоплюють загальною всего, але точно опреділяють право, та обов'язки виконної сили.

МОЛОЧНІ ПРОДУКТИ БУДУТЬ ПАЙКОВАНІ.

ВАШІНГТОН. — Секретар хліборобства Клод Викард заявив, що харчевий департамент ради воєнної продукції в скорому часі значне пайкувати молочні вироби, а саме: масло, молоко, сир. Бо внаслідок воєнних замовлень американські фермери не можуть тих продуктів випродувувати в належній кількості. Справу загострює ще й те, що фермери відчувають чимраз більший брак робочих рук і машин. Також війна обтяжила транспортування фермерських продуктів. Значного обмеження знають також цукрові вироби, котрі уживають молочних продуктів, зокрема виріб мороженого. Значні кажуть, що споживання молочних продуктів готово бути обмежене на 12½%.

ГАЗЕТИ — ПРОДАВЦІ БОНДІВ.

ВАШІНГТОН. — Секретар фінансів Моргентав заявив, що на його заклик відгукнулося біля 600 газет з різних сторін Злучених Держав Америки і вони згодні продавати воєнні бонди. Продаж бондів для газет тим лекша, що вони мають в своїх руках сильний середник пропаганди, та можуть безпосередно звертатись до великого числа людей.

ЗАСУДЖЕНО ЗА ПІДДЕРЖКУ САБОТАЖНИКІВ.

НЮ ЙОРК. — Лава присяглих признала винуватим 42-літнього Антона Крамера, натуралізованого громадянина німецького походження, за те, що він свідомо помагав Вернерови Тілеви, німецькому саботажникові, котрий приїхав до Америки в цілі знищення американських фабрик, мостів і т. п. Тіля разом з його товаришами зловлено і покарано смертю. Крамерова також грозить кара смерті.

ПАМІ РУЗВЕЛТ ПРО ХОРОБІСТЬ БРИТАНЦІВ.

ВАШІНГТОН. — Памі Рузвельт повернула вже з Англії до дому і на своїй першій пресовій конференції заявила, що подивляється хоробрість британського цілого народу в цій війні. Всі люди з великим спокоєм і відвагою видержують удари війни. Всі вони напружено працюють і не нарікають. Англія знала чимало суспільних змін, говорила памі Рузвельт. Багато з тих змін залишиться раз на все. Прохарчування англійців, говорила вона, в нинішні часи може менше вибагливе, як було за мирних часів, але воно здоровіше і більш зрівноважене й через те нині англійці менше хворіють, як колись.

АРГЕНТИНА ОБМЕЖУЄ ДІЯЛЬНІСТЬ ТОТАЛІТАРИЗМУ.

БУЕНОС АЙРЕС. — Аргентинський міністер внутрішніх справ видав ще один розпорядок до всіх провінцій, в котрім приказує місцевим провінційним властям різко обмежити діяльність всіх підіривних тоталітарних струй. В цим новім розпорядку говориться, що під підіривними струями не треба уважати лише комуністів, але також організації, котрі працюють на користь Держав Осі.

„ЧИСТКА“ НА БАВЕРІ.

НЮ ЙОРК. — Ньюйорські влади вже від кількох днів переводять „чистку“ на відомій ньюйорській вулиці Бавері, на котру злазяться з усіх кутів Америки бродяги, звані „бомі“. Поліція першого дня арештувала всіх „бомів“, серед котрих було багато запитих до нестями. Молодших влади віддадуть на якусь працю. Інших зашлють до якихось закладів. Серед арештованих „бомів“ знайдено чимало таких, що колись в житті виконували високо фахові роботи.

Гратуляційна Телеграма Адміралам

ВАШІНГТОН. — Секретар флоту Френк Накс вислав до адміралів Ниміца та Голсі гратуляційні телеграми, за їх блискучу перемогу над японською флотом. Та перемога, говорив Накс, належить до найбільших в історії американської флоту. Вона збагатить геройську традицію американських збройних сил, зокрема флоту.

АДМІРАЛ ГОЛСІ ОБОРОНЯЄ РОЛЮ ПАНЦИРНИКІВ

ГВАДАЛКАНАЛ. — Адмірал Голсі, котрий командував американськими кораблями в їх недавній битві з японськими кораблями біля Гвадалканала, заявив, що ролі панцирників далі є першорядною. Без них не може обійтись ніяка флота. Він теж підкреслює ролі літакосілів й говорив, що вони найкращі при атаці. Свої слова Голсі говорив ще перед битвою, що закінчилась такою блискучою перемогою для американців. Він оглядав позиції американців на Гвадалканалі, був в перших фронтових лініях і висказувався найкраще про американських воєнків. Він висловлював бажання, щоб ціла американська нація як не тепер, то колись, довідалась про те велике геройство, з яким бореться на фронті кожний американський воєк.

ОФЕНЗИВА В НОВІЙ ГВІНЕЇ

АМЕРИКАНСЬКА КВАТИРА В АВСТРАЛІЇ. — Союзні війська під проводом генерала МекАртура зробили новий поступ вперед на північній бережжів східної частини острова Нова Гвінея. Вони притиснули японців в їх базі Буні і загрожують здобуттям Буні. Японці, щоб помогти своїм сухопутним військам, післали туди своїх вісім боевих кораблів.

БОМБАРДУВАННЯ ІТАЛІЇ

ВАШІНГТОН. — В Вашингтоні відбулась чергова конференція ради Тихого океану, в котру входять представники кількох держав. По нарадах представник Австралії, Неш, заявив, що так виглядає, що по захопленні цілої північної Африки союзні збройні сили зачнуть на масову скалю бомбардувати Італію як, як тепер бомбардують Німеччину. Він теж говорив, що положення на Тихім океані виглядає дуже добре.

АРМІЯ ЗАКУПОВУЄ ВЕЛИКІ ОБШАРІ

ВАШІНГТОН. — Американська армія потребує великих обшарів для різних летунських майданів, вправ, магазинів, касарень і т. п. Від вибуху війни армія закупила тих обшарів стільки, що вони рівняються площі п'ятих штатів: Массачусетс, Конетикат, Родд Айленд, Делавер, Дистрикт Колумбії і чотирьох п'ятих Нью Джерзі.

Еспанія Боїться Наїзду Держав Осі

БЕРН. — Еспанія довершує поспішно зарядженої частинної мобілізації своєї армії. Хоча назовні край спокійний, унутрі панує сильне напруження супроти драгливих чуток, що мовляв німці почали збирати великі маси воєнного матеріалу в тій частині Франції, що прилягає до еспанської границі, та що Гітлер наміряє захопити Баlearські острови. Генерал Франко шоправда опирається німецьким домаганням здати Німеччині еспанські повітряні й морські бази, але, знаючи, що він завдачує свою владу фашистській допомозі, він ледво чи хоче це все робити, навіть хоча населення є рішучо за мир і нейтральність.

ЗАПОВІДАЮТЬ НОВИЙ ТЕРОР У ФРАНЦІЇ

ЛОНДОН. — Різні обсерватори замітних подій у Франції заповідають, що з хвилиною, як Ляваль обійме владу як фашистський диктатор Франції й наслідник влади маршала Петена, в Франції почнеться панування терору.

АМЕРИКАНСЬКІ БОМБОВИКИ БЮТЬ ДАЛІ ПО НАЦІСТИЧНИХ БАЗАХ

ЛОНДОН. — Американські літаючі фортеці бомбардували в середу бази німецьких підводних човнів у Льорієнті й Ля Паліс.

Аліантські літаки збомбардували теж італійське місто Турін, що має важні фабрики амуніції.

НОВІ НАЦІСТИЧНІ ЕКЗЕКУЦІЇ В ЧЕХІЇ

ЛОНДОН. — Чеський уряд на вигнанні подає вістку, що за п'ять останніх днів німці розстріляли знову 40 чехів. За звідомленнями з Праги, нова повінь екзикуцій має на цілі здушити серед чехів прояви радості з приводу аліантських успіхів у Африці. В одному дні виконано кару смерті проти 14 чехів, засуджених за шпіджажу й комунізм.

Чеські круги подають теж до відома вісти, що в різних місцевостях Німеччини виконується тепер досить часто присуди смерті проти німців, засуджених за зраду та за „звичайні злочини“, як крадіж і влом.

НАДІЙШЛИ ЕНКИ! — Бачимо перед собою усміхнені й вдоволені обличчя тубільного населення в Альжирі (Північна Африка), як вимахуючи прапорами вітають прибувчих американських воєнків. Деякі показують їм знак „V“, висказуючи тим надію на скору перемогу Аліантів. Американці відразу дали населенню пізнати, що вони прийшли як приятелі й визвольники.

ВСТУПНІ СУТИЧКИ В ТУНІСІ

ЛОНДОН. — Між передніми відділами армії Об'єднаних Держав і Держав Осі приходить до шораз частіших і довгих боїв на рівнинах і в горах Тунісу. Є це вступні бої перед великою битвою, що там певно незадовго розіграватиметься за посідання Бізерта, найголовнішої морської бази в північній Африці, та за контролю над Середземним морем.

Останні звідомлення подавали, що британські й американські війська знаходяться 70 миль від Бізерта. Американські літаючі фортеці проявляють живу активність. У напрямі до Бізерта поспішає зо заходу перша британська армія, зо сходу восьма британська армія, що розбила в Єгипті армію маршала Ромеля.

ВОЮЮЧІ ФРАНЦУЗИ ТЕЖ ПОСПІШАЮТЬ ДО ПІВНІЧНОЇ АФРИКИ.

ЛОНДОН. — Відділи змеханізованих військ Воюючих Французів у силі принаймні 10,000 люда, озброєних і вириджених аліантами, вийшли з околиці озера Чад, що лежить глибоко в пустині Сагарі, і поспішають на північ, аби вдарити на війська держав Осі в західній Лівії.

Озеро Чад лежить майже 1,500 миль від бережжів Середземного моря, однак, французькі війська вихаили звідти вже кілька днів тому. Ці війська мають легкі повзи, які одиниці надаються для подорожі по пісках пустині.

ПЕТЕН ВІДДАЄ КЕРМУ ФРАНЦІЇ ЛЯВАЛЮ

БЕРН (Швайцарія). — Маршал Петен, начальник французької держави, просто зрікся в середу своєї влади, коли він підписав декрет, на основі котрого на будуче Пієр Ляваль, як „начальник уряду“ має підписувати й проголошувати закони й декрети французької держави. До того декрету Петен додав ще комплімент для Ляваля, що мовляв Петен в кожнім положенні був встані оцінити патріотизм і обачність Ляваля. Цим актом наступником Петена став на місце Дарляна Ляваль, котрий за свій характер звисний загальною як Чорний Петро.

Вчинок старого маршала не викликав тут великого здивовання; пригадують собі всі, як Петен в першу світову війну хотів здатися німцям під Верденом, але не міг цього зробити через спротив Фоша, та як він підчас мира став членом фашистської організації „Огнений Хрест“.

Рівночасно з авансом Ляваля уступили з уряду в Віші віцеадмірал Офан, що був у ньому секретарем флоту, та Жібра, що був секретарем комунікацій. Вони зрезигнували видно для протесту проти нової влади Ляваля. Їх місце заняли прихильники націзму.

ЩЕ ОДИН ГЕНЕРАЛ ПРИСТУПАЄ ДО ВОЮЮЧИХ ФРАНЦУЗІВ.

ЛОНДОН. — До Англії прибув з Франції для приступлення до Воюючих Французів генерал Д'Астіє де ля Віжері, що на початку цієї війни командував французькими повітряними силами в Північній Африці, а пізніше служив якийсь час у Марокку.

З ним утік до Англії Леон Мордан, визначний французький робітничий провідник та керівник підземного руху, що ставив опір німецькій окупаційній владі.

АРЕШТИ ПРИХИЛЬНИКІВ ДЕРЖАВ ОСІ.

ЛОНДОН. — Американські військові влади в Північній Африці арештують й осаджують у концентраційних таборах прихильників співпраці Франції з Німеччиною та всіх, що агітували за те, аби Франція й її колонії держалися осторонь війни. Арештів докочано на приказ генерала Кларка, що комендує французьким Альжиром. Між арештованими є визначні альжирці.

З концентраційних таборів у Джелфі в Північній Африці звільнено 900 бувших членів Інтернаціональної Бригади, що воювала колись в еспанській громадянській війні проти генерала Франка. Вони дісталися були до Франції, звідки їх переслано до Африки. Урядники Союзу Інтернаціональної Бригади кажуть, що звільнені з таборів будуть старатися приступити до війська Об'єднаних Держав.

ЯК ГЕНЕРАЛ ЕЙЗЕНГОВЕР ЗАКРИВАВ СВОЇ ПЛАНІ ПЕРЕД ВОРОГАМИ.

ЛОНДОН. — На кілька тижнів перед північноафриканською кампанією генерал Двайт Ейзенговер, командант аліантських військ у Північній Африці, поробив заходи, аби закрити перед своїми й чужими цілі наближаючої кампанії. Він вислав по Лондоні офіцерів за закупном теплого одіння для підбігуючих країв і приказав видати одному американському відділові зимові приладдя. Відразу пішли чулки, що американська виправа піде на Норвегію. Незадовго потім німці почали фортифікувати бережжів Норвегії. Замість до Норвегії, американці поплили до Північної Африки.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрім оголошення хоча мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

3 Канади належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

Як Розуміти Атлантийський Чартер?

Коли іде про американські урядові кола, чи про американські передові уми, то вони розуміють Атлантийський Чартер, що мав би стати основою нового ладу в світі, дуже широко й глибоко. Сам президент Рузвельт підкреслює, що цей Чартер відноситься до цілого світа, до всіх країн і до всіх народів. З цього виходило, що в американському розумінні усім тим країнам і народам, що досі терпіли під ріжними окупаціями і падали жертвою рижих імперіалізмів, усміхнеться вкінці сонце волі й державної незалежності, якщо тільки Об'єднані Держави переможуть ворогів. А що те останнє певно станеться, то й Атлантийський Чартер, як і те, що про нього пишуть чи говорять, набирає великого значіння.

Ось тому важне теж і те, що сказано тепер з нагоди семилітньої зобов'язання Злучених Держав прихити Филиппинам повну незалежність. А головне тому, що президент Рузвельт заявив, що те, що зістало сформульоване в Атлантийському Чартері, було вже Американою передше застосоване практично у відношенні до Филиппин, що то згодом стануть у ряді світових демократій як рівний з рівним. Те саме потвердив Мануель Квезон, президент Филиппин, коли заявив, що він добре розуміє дух Атлантийського Чартеру, бо цей дух відбивається і здійснюється у відношенні Злучених Держав до Филиппин.

Чи, наприклад, таксамо Англія розуміє своє відношення до Індії як Злучені Держави до Филиппин — не знаємо. Але ледви, чи, кінцею кінців, буде велика різниця між відношенням Англії до Індії ніж між відношенням Злучених Держав до Филиппин. Так нам здається, хоч справа з Індією може тривати довше, але кінцевий вислід цього процесу буде такий самий, до чого змагає Атлантийський Чартер — в розумінні американським. А хто вважає таке, за ілюзію і практично нездійсненне, то тому филиппинський президент Квезон відповідає: Погляньте на Филиппини, а зрозумієте, що Атлантийський Чартер не є ні ілюзоричним, ні непрактичним, а є дороговказом для всієї людськості. Значить і для Індії й т. д.

Ось ті глибокі й важні слова, що відносяться для всієї людськості, не можуть не відноситись теж і до поневоленого українського народу. Коли Злучені Держави не думають про ніякий імперіалізм і ось так благородно й з власної волі, розв'язують свої відносини до Филиппин, хоч Филиппини завдячують їм тільки добра, то чому ж Україна малаб знову падати жертвою чийсь імперіалізмів, від яких натерпілась тільки лиха?

Америка не тільки проголошує високі кличі, але їх, як бачимо, рівночасно здійснює. Та чому не можна заставити й інших таке саме виконувати? Чому вже раз не дати свободу всім краям і народам? Не треба лякатись, що буде забагато "незалежних" країв, бо як тільки люди стануть справді вільними, то цілком певно ввійдуть добровільно в спілку з іншими, але з такими, з якими їм краще й легше жити. Таке буде і з українським народом, якщо він стане вільним. А він ним стане, якщо Атлантийський Чартер буде в практиці застосований і до нього, як це повинно статись.

Карло Чапек.

Украдене Вбивство

(2)

Нас наче холодною водою бо бодай опечатати кімнату облив, коли ніодна газета не принесла про цю пригоду ні слова. Ріжні такі афери й цю прокляту політику мають там, нарікали ми, навіть це, що якийсь там трамвай зударився з ручним візком, а про таке вбивство там не згадують. Взагалі ці газети! Таж це звичайна корупція! Та потім той філіяліст впа на думку, що певно поліція зажадала від часописів, щоби задля добра слідство не згадували про цілу пригоду. Так то нас у спокої, одначе ще більше напружувало. Ми були горді, що живемо про такий важний вулиці, та що певно нас покликають як свідків у такій заважній справі. Одначе на другий день не було в газетах знову нічого й ніхто з поліції не приходив вести слідство. А що нас найбільше дивувало, ніхто не був навіть у тієї пані Янської, щоби переглянути а-

ЖИТТЯ АМЕРИКАНЦІВ ПРИ ЦИВІЛЬНІЙ МОБІЛІЗАЦІЇ

У своїй статті про потребу цивільної мобілізації в "Американському Магазині", Гарі Гопкінс, "права рука президента Рузвельта", описує теж, як повинні не виглядати життя американського населення по переведенні цивільної мобілізації.

На рівень цього життя найбільший вплив будуть мати розпорядки про "першештва" ("прайорітіс") та пайкування, а за ними недостатка робочих рук і сировини. Коли воєнна цивільна мобілізація буде переведена, каже Гопкінс, то рівень життя не повинен бути нижчий від того, на якому він знаходився в час депресії в 1932 році. Одначе цей рівень буде низький не тому, що в нас не буде гроша на закупку товарів, а тому, що товарів буде менше. Через те й не буде таких терпіння, які люди зазнали в час депресії; заможні люди будуть жити гірше, ніж вони жили в 1932 році, а незаможні будуть жити краще, бо край буде мати для всіх досить поживи й одніня. Назагал, ніхто не буде жити в перевищу, і ніхто не буде жити в нужді.

Ми будемо примушені обходитись без усього, за винятком річей, конечно потрібних до життя. Діти будуть мати подостатком їди, але більшість дорослих людей не буде могли віджитись так добре, як вояки в збройних силах краю, як це зрештою їм повинно бути. Адже ніяка родина не повинна бунтуватись проти пайкування м'яса, коли вона знає, що м'ясо, котрого вона не дістає, дістають їх сини й брати в армії.

За кілька місяців в Злучених Державках повстане така ситуація: зпричини браку цини не буде поживних консервних пушок. Більшість консервованої поживи піде для збройних сил Злучених Держав і їх альянтів. Деяких консервів зовсім не буде: наприклад, омат для закусок, консервованих курей, грибів, макаронів. Помірного або анааносовий сок можна буде дістати лише в пляшках. Так само овочі й ярину, яку вини можна дістати в консервах.

Сухених овочів, какао й чокколаду буде мало. Консервовану лососину будуть відати продавці лише в місцевостях, положених далеко від соленої води, в котрих можна дістати свіжу рибу; зрештою й цієї буде обмаль. Чай і каву будуться пайкувати, можливо й молочні продукти.

Кораблі, що возять амуніцію до Австралії, привозять звідти вояку, тому вояки будуть більше, ніж можна було сподіватись. Тепер маємо подостатком реїону, але не на пончохи й нові килими. Чоловіча й жіноча обува й одніня будуть стандартизовані й пайковані ще до кінця 1943 року. За якийсь час стане обмаль полотна. Не будуть теж виробляти ювілерських прикрас.

Не буде теж можна дістати ніяких нових машин і буде можна дістати тільки деякі частини машинерії на направи старих, а несущих машин,

таких як машини по салонах краси. Одначе все це буде подостатком основних косметиків, як: мастила до уст, пудру, ружу, крему. Буде все досить мила. Не буде теж бракувати основних ліків, за винятком хімії. Одначе багато фабрикантів патентованих ліків не буде могли дістати складників, потрібних для виробу тих ліків. Не буде бракувати гуми до жвачки. Ані жіночих капелюхів, котрі все можна буде зробити з чоґонесудь.

Зпричини транспорту в деяких околицях буде обмаль вугля та олію до топлена. Вживання електрики цивільними людьми буде обмежене, де цієї сили треба для воєнної продукції. Минулого літа було досить дощів для виробу водної сили, потрібної для електрики, але якби літо 1943 року було сухе, то могло би прийти до пайкування електричної сили в промислових околицях.

З часом буде шораз менше городового нарядддд, лхонберських причададдд, кухонного начиння і нікльованого срібла. Зчасом декотрих з них може зовсім не стати. Як вичерпаються теперішні припаси, то не буде виробляти нових електричних "товстерів", "веком клінерів", перелаторів, металеві хатної обстанови, "зіперів", електричних вітряків, електричних машин до шиття й тим подібних. Звичайні ледівні стануть рідкістю.

Різні підприємства, як театри, департаментові крамниці, будуть мусити закрити свої машини до холодження повітря, бо та машинерія буде потрібна для виробу синтетичної гуми.

До кінця 1944 року принаймні 1,600,000 нових телефонних абонентів не зможе дістати телефонів. Крамниці будуть вимагати, аби покупці носили свої пакунки, хіба, що зможуть злучитись з іншими для воження закупів. Доручування пошти прийдесть обмежити до одного разу навіть у міських околицях. Не буде ставати, дранняної машинерії, робітників і багато пралень вийде з бізнесу, а прання буде відбуватись по домах.

Газети будуть менші, бо не буде досить товарових возів для воження паперу. Вас може заставити продати непотрібні річчч, як опони до автів, всяке залізяка.

По містах, що вирости коло воєнних фабрик, не буде дозволу мешканцям, і люди, що їх мають більше, може будуть заставлені їх винаймати. Буде обмаль засобів транспорту, шкіл, шпиталів, лікарів і норско. Міста, що мають забагато робітників, що навіть терплять на безробіття, будуть примушені відпустити таких робітників околицям, де відчувається недостача робітників. Багато людей з Нью-Йорку, Атланти, Нешилла переїде до Дакоти, Небраски, Айови, Мінесоти, Монтани й Вайомінгу, до таких міст, як: Діт-

Чекайте, — сказав п. Бартошек і при цьому так споважнів, що я аж злякався. — Прошу вас, пане, розповідте мені гарно по-порядку, як го було.

І я йому по-порядку розповів, а він вам зараз аж посилив, так у ньому стало варитися. Та як я дійшов до місця, як той перший полісмен сказав до того другого: "Пане товаришу, ви з ним їдте, а я собі сплишу свідків" — коли я це оповів, то п. Бартошек голосно відтхнув і скрикнув: "Слава Богу, то це не були наші люди! Ісусе Христе, пане, чому ви на тих полісменів не приклали полісменів? Таж ви повинні були здогадатись, що уніформовані полісмени ніколи не кажуть один другому "пане, товаришу"! То може собі кажуть тайні агенти в цивілі, одначе уніформовані ніколи в світі! Ви прокляті цивілісти, ви один пане товаришу, ви повинні були сказати арештувати тих людей!

— Чому, прошу? — спитав я здивовано.

— Тому, що вони того чоловіка застрілили; — скрикнув на мене комісар. — Або бодай при цьому помагали! Пане, як довго живе при Круцембурській вулиці?

— Дев'ять літ, — сказав я.

— То ви могли би знати, пане, що чверть на дванадцять найближча поліційна стежа е аж на Торговиці, друга на розі Шлеської та Перунові вулиці, третя йде службовим кроком попри конскрипційне число 1388 і так далі. Пане, за тим вуглом, відкільки той ваш полісмен вибів, може вробити наш полісмен або в годині 10-тій 48 хвилин або поріт аж в 12 годині 23 хвилин, а в іншу пору ні, бо в іншу пору там його нема! Боже, таж це знає кожен злодій, а ці місцеві горожани того не знають! Ви гадаєте, що ми маємо полісмена за кожним вуглом, що? Пане, коли у цю хвилину, як кажете, вибів ізза того вашого проклятого рога наш уніформований полісмен, то це було би страшно, передусім тому, що в таку пору має згідно з приказом переходити Торговицею, а по-друге тому, що він нас не повідомив би

Усі, що живемо в тій країні, а є з українського роду, стараємося з доброї волі й щирою серця і без ніякого лукавства вірно тій країні служити і робити з нашого боку все можливе, щоб вона у тій війні перемогла. І іншаке не може бути. Не можемо поступати іншаке навіть уже тому, бо іншаке допомагалиб тим, що вбивають наших найдорожчих; синів, що тут родились, вирости і виховались, чи приятелів і знайомих, що вже пішли до американської армії, або ще підуть. І не можемо відмовляти державі своєї праці чи своїх ошадностей хочби тому, що тим ратуємо себе самих, свою хату, свій джаб, свою асеруацію, свої ошадности. А якщо маємо теплі почування до старого краю і до поневоленних тамже українських людей, то кому нам вірити, що ім може: тим, що грабують Україну, чи думають грабити, чи нашої країні, що не думає не тільки від нікого ніщо брати, але дає з себе все на те тільки, щоб в

роїт, Портленд (Орегон), Портленд (Мейн), Сіетел, Гартфорд, Сан Франсіско, Філадельфія, Огден, Акрон, Бреджпорт, Бофало, Чарлстон (Савт Каролайна), Вичита (Канзас), Норфолк, Форт Ворт і Далас.

За обчисленням уряду можна буде заставити до праці 6,600,000 осіб, що тепер не працюють: півмілья міліона жінок, 900,000 старших людей, 1,200,000 хлопців і дівчат.

У торговлі зменшиться число робітників на половину. Буде теж менше хатної обслуги. Коло 7 мільйонів робітників і робітниць, занятих у промислах для виробу поживи, одніня, хатної обстанови, буде мусити змінити заняття. Також коло 550,000 робітників, занятих по виробі електричної машинерії, буде мусити перейти до воєнного виробу, лишаючи для цивільної праці лише 42,000 осіб. Подібні пересування робітників наступити майже по всіх ділянках. Асеруаційний бізнес, наприклад, буде заставлений звільнити 800,000 робітників для воєнного діла. Банковий буде мусити зробити те саме. Всі вони перейдуть на різні воєнні роботи.

Першим кроком у напрямі до тотальної війни буде асеруація хлопців 18 і 19-літніх. Другим реєстрація всіх жінок. Нині ще ніхто не знає, як буде пореводитись реєстрація робітників, але правдоподібно всі здібні до праці люди дістануть право вибору праці, до якої вони надаються. Як вони не зроблять цього добровільно, їх заставити до якоїсь праці відповідна влада.

Такі річчч буде уряд просто примушений робити, бо, це є війна, в котрій ми всі мусимо воювати, цивільні й військові, чоловіки й жінки, росіяни, британці, китайці. Об'єднане зусилля піднесе нас духово. Ми станемо непереможним народом", — закінчує свою статтю Гарі Гопкінс.

Ось така підступна робота не іде більшовикам легко, хоч мають до поміч союветської пропаганди, зібраних союветських агентів, матеріалів і "документи" та різні вигоди "приятелів" з журналістичного чи письменницького світа і т. п. Але проте з усіма тими помічниками більшовикам легше ширити пострах серед наших людей, що от серед нас на провідних місцях є "нацисти" чи "фашисти", за якими "слідять урядові чинники", проти яких пишуть газети, чи говорять на радіо дуже "вли-

Пошо Крутити?

світі грабіж припинити, щоб допомогти усім людям і усім країнам легше й свободніше жити? Що ж це означає? Та тільки те, що якщо Америка ось тим поневоленням і гнобленням не допоможе, то нема другого, від кого український народ може надіятись якоїсь помочі, якоїсь оборони, коли схоче захити вільнішим життям.

Ось так сьогодні думають українські люди в Америці. Так вони відчують. І того надіються. І тому вірно служать Америці. І то служать з ріжних причин — від цілком природних почавши, а скінчивши на дуже складних, як от таких, як допомога визволенню українського народу.

Очевидно, що коли говоримо про ось ті справи, то маємо на думці "наших" людей, себто усіх тих, що не є комуністами, що не є задурени більшовицьким бляхомом як під американським оглядом, так і українським. Маємо отже на думці наші т. зв. "народні" організації й газети, наші громади і парохії, ось тих наших людей, що складали весь час свої жертви на ріжні цілі, що справляли ріжні народні свята і т. п., а тепер виставляють великі пропамятні таблиці з зірками, що означають їх синів, чи їх самих, що є в рядах армії Дядька Сема і готові віддати за нього своє життя, або вже і віддали. Це є ті, що хоч не мають маетків, бо це головні робочі люди, а вже зложили великі суми на воєнні бонди і далі їх складають: чесно й з вірою у свій край і його слушність.

Ось так є з нами усіма. Себто з тими, що не є більшовиками. А більшовики інші люди. Вони іншаке від нас думають, в що інше вірять. Це вони наших людей від Америки відвертали і дораджували їм куди інде заглядати і там добувати владисте добро.

Більшовики, як знаємо, довгими роками пробували розвивати українські народні організації в Америці, а церкву і віру висміювати. Деяко їм з цього вдалось. Деяко вони розбили, а подекуди позализали, як не вiano, то закрито. Кінець кінців стануло так, що далі було їм уже нікуди, хоч натискали. Та зайшла несподівана велика зміна, що заставила їх знову поновити свої давні змагання, щоб розбити український народний табір в Америці й оплодавти передові народні організації й передову народну пресу, а з тим і тих людей, що вдержались у нашому громадянстві на таких становищах, звідки можуть сяк так протидіяти більшовицькій бахвалі. А полекшало більшовиком тому, що так склались воєнні обставини, що Гітлер розв'язав свою спілку з Сталіном і пішов проти нього війною. Ось таким способом Сталін опинився в одному ряді з тими державами і народами, що розпочали війну на життя і смерть з нацизмом. Таким чином Совети стали воєнним союзником і Америки. А що в Советах живуть люди такі як і всюди, а тому і дорожать своєю рідною землею як й інші народи, то цілком зрозуміло, що виявили героїську поставу супроти нацистської наїзду, переконавшись, що Гітлер несе їм землям неволю, бажаючи створити з них якусь африканську колонію. Це добавив вірау в першу чергу український народ і цілком зрозуміло не йшов і не іде з Гітлером, а є проти нього. Прості й ясні це справи. Але не для американських комуністів. Вони хочуть ось ті природні й зрозумілі річчч використовувати для чогось іншого: для затягнення усього американського в більшовицькі ряди. Мовляв, глядіть, у тих рядах є весь український народ, з якого ви вийшли! Мовляв, як ви не з нами, то ви з Гітлером, то ви проти Америки!

Ось така підступна робота не іде більшовикам легко, хоч мають до поміч союветської пропаганди, зібраних союветських агентів, матеріалів і "документи" та різні вигоди "приятелів" з журналістичного чи письменницького світа і т. п. Але проте з усіма тими помічниками більшовикам легше ширити пострах серед наших людей, що от серед нас на провідних місцях є "нацисти" чи "фашисти", за якими "слідять урядові чинники", проти яких пишуть газети, чи говорять на радіо дуже "вли-

вові" промовці. "Українські Щоденні Вісти" поміщують раз-у-раз ось такі річчч, передруковуючи сотні разів старі брехні, підмашуючи їх тепер лойом, щоб задуха лекше й скорше розносились. Тому в них раз "арештовані", другим разом "будуть арештовані". Раз "стануть перед судом", другим разом будуть "інтерновані". Очевидно, це все раз сказане вивизно, а раз трохи обережніше, але так, щоб усі знали, до кого з українських провідних людей це відноситься. У тому самому часі ось ті "У. Ш. Вісти" називають навіть "зрадниками" тих, кому американський уряд дає призначення, як от ген. Мігайловича. А від нас вимагають, щоб ми повторили те, що подає комуністична пропаганда. Іншаке ми "нацисти", вороги "союзника Америки". Те, що подають, наприклад, комуністичні югославського уряду в Лондоні, а це є союзником Америки, та що є правдою для американського уряду, є у них "брехня". Але те, що вибде, наприклад, з Куйбишева, це вже свистіть. Це вже мусить бути визнане за правду усіма американськими українцями, а як хто абубає децю з комуністичної пропаганди (не воєнної!) мовчанкою, то це вже — "закритий нацист", це вже сторонник Гітлера.

І на віщо здалось ось те крутіство? Ніхто з американських українців не скривав і не скривав свого відношення до комунізму. Ніхто з них не забув і не забуває того, що втерпіла Україна ще перед нацистською неволею і грабіжжж. Все те є нами отверго й чесно сказане й задокументоване. І від цього ніхто не відступає і не уступає, хочби як хто відгрозювався. Саме на тому полягає і наша велика віра в Америку, що ми тут не потребуємо кривити душою, а можемо стояти при тому, що відповідає нашим переконанням. І тому ми казали і кажемо: Треба знищити нацизм і фашизм, треба знищити Гітлера і його сателітів, і то так, щоб найменшого сліду по них не стало, але теж не можемо по знищенню їх потурати ще іншим грабжжжам і диктаторам, що захочуть далі дусити український народ. Ось те відноситься теж і до Росії, якщо вона не захоче погодитись з нами, що український народ ви, якщо він захоче, прислугує право жити своїм ладом, по людськи, по демократично, без чрезвичайки, без Солонків і т. п. Очевидно, що якщо український народ захоче комунізму, то ми йому звідси розказувати не будемо. Якщо український народ захоче, щоб Сталіна висланили сидів у Києві чи Харкові, то очевидно, що це буде його діло. Для нас тільки важне, щоби була дана воля українському народови висказати своє справжнє бажання в такий спосіб, щоб при такім вияві волі не було ніяких комісарів і жандармів, що потім будуть за те людей карати, а щоби були, наприклад, американські урядовці й американські органи охорони, що заперевовалиб людям свободу вислову їхньої думки.

Для комуністів уєдди в світі є все в непорядку, а тільки в одних Советах є порядок і справедливість. А ми в це не віримо, бо вірити не можемо. Мільони українських людей, що згнули з голоду через політичну пімсту комуністичної централі, не можуть дозволити ніякій людині з людською совістю і гідністю, якщо вона про це знає, таке обстоювати. Зокрема тим, що походять з українського роду.

Американські більшовики добре знають, про що нам іде. Але з правдою вони боротись не можуть. Тому крутять. Тому тих, що ось такі річчч не забувають, таврують "нацистами", приклонника Гітлера, ворогами Америки і т. п., хоч таке наше становище не має нічого спільного з Гітлером, бо він мусить бути знищений і певно зникне, що заповідають уже пророчество ось ті американські перемогі, про які тепер раз-у-раз читаємо. Зате для нас важне теж і те, що буде з іншими насильцями. Знову більшовики не люблять, щоб такі справи зачіпали. А ми тої думки: як можна цього не торкатись тим, хто думає чесно й розумно про світове замйрення, хто хоче усунути з усіх сторін насильство, грубу силу і диктатуру і допомогти людям всюди жити свободніше.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

Не Можуть Ніяк Використовувати України

ОНА подає в дальших статтях про Україну під нацистською окупацією, одержаних з СССР, з Куйбишева, між іншим так:

Було так, що як тільки німецька армія здобула в Україні якебудь місто, то берлінська радіовислання зараз по-дрбно висловлювала всі багатства, які попали в руки німецького уряду. Полтавський район, говорив бесідник, зможе програвувати цілу Рурщину. В промислових заводах Харкова можна буде продукувати все — від бритов до тяжких тенків. Дніпропетровськ достачує електричну силу найдешевше на світі. Там є залізна руда, магnezій, жовтий вугіль і широкі лани пшениці.

В Німеччині вже навіть були зорганізовані корпоративні спілки для використання природних багатств в Україні. За німецькою армією посунали в Україну баварські мельники, третьорядні інженери і дрібні торговці, які мали надію там збагатити. Але як дісталися на захоплені німцями українські землі, то переконалися, що їх колонізаційні плани в житті перевести не вдасться. Дирекція копалень і металургічних заводів об'явила в Берліні, що відрастворювання тяжкої індустрії в Україні легко не піде. Великі фабрики не можна буде пустити в рух скорше як в 1943 році.

„Донецькі Новини“ принесли статтю п. з. „Відновлення фабрик“, в якій пишеться, що „Ужовський (давніше Сталінський) металургічний завод в донбаському районі представляє собою жахливий вид. Там камінь на камені не остався. Як кинете оком довкола себе, то аж мороз по тілі йде. Цілий завод — одна велика руїна.

Німецькі переконалися, що їх плани використання українського промислу пішли в дубину, то вони рішили довести до кінця українське господарство. Бо факт є фактом, що дотепер німці зломаного цента не вклали, щоб піднести український промисл.

Навпаки, те що їх армія могла використати на місці, вони беруть для неї, а чого ні, те німці перевозять додому. На українських землях осталися тільки невеличкі фабрики споживчих артикулів, молочарні, млини тощо. Очевидно, що все те є в німецьких руках і як, наприклад, український селянин приїде до млина змолотити муки, то сорок відсотків мусить лишати німецькому власникові млина. Це є грабунок на чистій дорозі...

У відбудові промислу німці вже досягнули того, що в Славянську пустили в рух бровар, в Сталінім відкрили фабрику ванжок і рукавиць, а в Риківі, на протязі кількох місяців виробили п'ятдесят кавалків мила. Тільки в Краматорську є більший завод, в якому виробляють залізні печі. В маківським районі німці вже відрастворювали кілька копалень вугля, але вся продукція йде до Німеччини. Існують ще такі заводи, в яких німці направляють воєнну зброю, але вони не все в русі, бо на них або партизани нападають або советські повітряна фльота. Такі напади бували в Миколаєві і в Кривім Розі.

Як панує спокій, то в тих фабриках німці приносять робітників працювати по 14 або 15 годин денно. Кепське відживлення і тяжка праця виснажує людей і вони часто падають жертвою тифу й інших недосліджених ще хворіб, яких тепер в Україні дуже багато. Це факт. Один з військових німецьких лікарів писав до свого приятеля в Ессен таке: „Природа й відносини дають дуже широке поле до експериментів. Тут є краща нагода фізіологічної практики ніж в першокласній клініці. Кожна людина є хвора і коли зробили діагносту, то переконаєшся, що про таку хворобу нема нічого написано в медичних підручниках найкращих професорів“.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА“

УКРАДЕНЕ ВБИВСТВО

(Докінчення зо сторони 2-гої)

про це вбивство. Це самособою було б дуже важна обставина.

— Шож ради Бога є з тим убивством? — спитав я.

Комісар замітно вспокоївся та сказав: — Це що іншого, то буде якийсь дуже поганий випадок, пане Гудик. За цим скривається якийсь хитрун і якийсь більша афера. Вони прокляті добре обдумали це! Поперше знали, де той росіянин вертає додому, подруге знали маршруту наших людей, потрібне потребували бодай два дні, щоб поліція про це вбивство не довідалася — найправдоподібніше хотіли в пору зникнути або щось скрити. Вже тепер розумієте?

— Якось не зовсім, — кажу. — Так уважайте, — пояснював мені комісар терпеливо. — Вони передягли двох своїх людей за полісменів і їм ждали за рогом, щоб нібито стріляти за вбивником. Ви, самособою, заспокоїлися, як побачили, що наша зразкова поліція так скоро є на місці. Слушайте, — пригадав собі нараз комісар — як звучала той свист, коли той перший полісмен засвистав.

— Якось так слабо, — сказав я — та я думаю, що то вже такий уклад горла має той полісмен.

— Ага, — озвався комісар заспокоєний. — Вони попросту хотіли довести до того, щоб ви про це вбивство не повідомили поліції тай так зискали на часі, щоб пропастись за границею, знаєте? А той

шофер був із ними також у змові. Не пригадуєте собі числа авта?

— Ми числа не запримітили, — сказав я засоромлено.

— Це одно, — говорив комісар — певно там і не було числа, тай так їм удалося спрятати того трупа. Зрештою то не був росіянин, а якийсь македонець, що звався Протасов. Так я вам дякую, пане. Та тепер я вас справді просив би, щоб ви мовчали про цілу ту справу. Знаєте, вона тепер є в слідстві. Само собою, що в тім певно є й політика. Та мусів за тією справою скриватися якийсь дуже хитрий чоловік, бо звичайно, пане Гудик, політичні атентати виконуються страшно погано. Політика, то навіть не є чесний злочин, це лише така проста бійка, — сказав комісар з обридженням.

Так то воно трохи вияснилося. Чому стався той злочин, того не знали, однак назвища тих убивників мають, лише вони давно вже за кордоном. Так то воно сталося, що наша вулиця попросту втратила своє вбивство. Це так, як колиб хто вивер найславнішу картку з її історії. Колиж там при якійсь нагоді приїде якийсь чужинець, хтось із вулиці Фоша або хтось аж із Вершвиць, то подумає собі: А то тобі раз вулиця! І ніхто нам не повірить, коли хвалити мємось, що в нас стався такий загадочний злочин знаєте, ті інші вулиці не бажують нам цього. (Кінець).

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

3 жіночої акції допомоги продажі воєнних бондів.

При загальній американській Жіночій Секції для продажі воєнних бондів в Нью Йорку — є потворені жіночі „чужинецькі групи“ для успішної пропаганди продажі бондів. Між тими групами є також і українська. Кожна з тих груп має призначене місце і час для продажі бондів.

І так, наприклад, в готелі „Комодор“ на 42 вулиці в Нью Йорку кожна національна група має визначений певний день у тижні для продажі бондів.

Жінки і дівчата, що продають ці бонди, є одягнені в народні строї. Українська група має в згаданій готелі призначений для продажі бондів кожний другий четвер, від години 12 в полудне до 10. вечером.

Цю працю почали українські жінки тому місяць. Вони теж виповнюють ту працю при продажі бондів в народних строях, себто українських. Досі ведуть згадану працю жінки і дівчата з таких товариств:

1) Марійська дружина молодих дівчат при церкві св. Юрія на сімей вулиці. 2) Український Самостійний Золотий Хрест і 3) Жіночий відділ У. Н. Союзу ч. 455 з Нью Йорку.

Цей суботи, 21. листопада, в 12. годині в полудне відбується великий зблиз жіноцтва заходами загальної американської жіночої секції продажі бондів в будинку Sub Treasury on Wall Street.

На здвиз буде промовляти пані Френклін Д. Рузвельт, яка щойно прибула з Англії.

Жіночий комітет продажі бондів запрошує всі національні жіночі групи прибути на цей здвиз у своїх народних строях і зі своїми національними прапорами. І то пів години перед розпочаттям програми, бо коло будинку Sub Treasury ці всі групи будуть зняті на рухомі образки, (мувінг пікчер). Цей „мувінг пікчер“ буде опісля висвітлюваний по театрах як новинка з активності та праці поодиноких жіночих груп та різних жіночих організацій для воєнних зусиль нашої країни. Отже памятаймо, що українські жіночі товариства повинні прибути на ці збори зі своїми національними прапорами, а зокрема потрібно якнайбільше жінок і дівчат в народних строях. Проситись прибути точно в годині 11.30 рано.

Вступ на збори буде за окремими перепустками, які можна буде дістати вже там на місці від нижче підписаної.

Стефанія Галичин.

EVERYBODY IN WAR BONDS

„НАЙВИЗНАЧНІША ЖІНКА 3 1942 РОКУ“.

Є такою Флоренс МекДонелд, капітан, остання з американських норсок, що покинула Філіппіни. Пороблено заходи, щоб пані Вендел Вилкі вручила її це призначення в Нью Йорку. Титул для неї вибрала Кетерин Гепборн, славна американська артистка.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

НІМЦІ НЕВДОВОЛЕНІ З АЛЬЗАЦІВ.

БЕРН. — Мінхенська газета „Тагеблят“ висказує своє невдоволення з того, що населення Альзатції, котру нацисти вважають корінним німецьким краєм, проявляють незакриту радість на вістку про висадження американських військ у Північній Африці. Газета називає це наставлення нахабним і глупим та закінчує статтю скритою загрозою: мовляв, ми, німці, тепер уже знаємо, хто є нашими ворогами.

УВАГА! УКРАЇНЦІ В ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ. УВАГА!

ВІДІЛИ: 70, 170, 270 і 275 У. Н. СОЮЗУ в ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ.

МАСКОВИЙ БАЛЬ

В ЧЕТВЕР, 26. ЛИСТОПАДУ (NOVEMBER 26, 1942) (THANKSGIVING DAY)

В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ, 181-183 FLEET STREET, JERSEY CITY, N. J. Початок у годині 7. вечір. Вступ 50 центів.

Шановні Громадяни! Згадані відділи У. Н. Союзу постаралися, щоб дати Вам можливість забавитись на цім Масковім Балі, як ще ніколи в вашім житті! Тому просимо всіх прийти і скористати з доброї нагоди, а за задоволення ручить КОМІТЕТ.

УВАГА! ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

Старанням відділів У. Н. Союзу, а саме: Української Запорозької Січі, в. 3; Сестрицтва Любов, в. 37; Бр. св. Володимир, в. 65; Бр. св. Архистратига Михайла, в. 142; Української Запорозької Січі, в. 234; Бр. св. Івана Хрестителя, в. 199 У. Р. С., і Дочок України, відділ Союзу Українок

РІЧНИЙ ОСІННІЙ БАЛЬ

В СУБОТУ, 21. ЛИСТОПАДУ (NOVEMBER 21, 1942)

В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ, 214-216 FULTON STREET, ELIZABETH, N. J. Початок у годині 7. вечір. Вступ 40 центів.

Просимо членів вище згаданих відділів обов'язково взяти участь у спільній забаві, а також широкі запрошуємо всіх елізабетських і околицьких громадян до численної участі. Пригравати буде перипорядна оркестра П. Снігуга. Свіжі напійки й смачні перекуски вдоволять кожного, за що ручить КОМІТЕТ.

УВАГА! НЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

Старанням Сестрицтва ПРЄЧ. ДІВІ МАРІІ при Укр. Прав. Церкві Св. Володимира, 334 1st 14-та Вул. в Нью Йорку, Театральний Гурток „ПРОМІНЬ“ відіграє оперетку в 3-ох діях

„ЗА НЕМАНЬ ІДУ“

В НЕДІЛЮ, 22. ЛИСТОПАДУ (NOVEMBER 22, 1942) В СІЛІ УКР. ПРАВ. ГРОМАДИ. Початок точно в 6-й годині вечір. Вступ 40 центів.

ЗАПУСТНА ЗАБАВА З ТАНЦЯМИ

Шановні Громадяни! Отрим широкі запрошуємо Вас на це представлення й на цю запустню забаву. Ми є більш як певні, що будете вдоволені цєю опереткою, і що гарно забавитесь при добрій музиці. Приходьте всі громадяни й на час та своїх знайомих приєднайтеся. За гарну та веселу забаву ручить — КОМІТЕТ Сестрицтва.

Увага! — Українці в Джерзі Сіті!

СТАРАННЯМ АМЕРИКАНСЬКО УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ в Джерзі Сіті, Н. Дж. відбудеться традиційне

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО

в неділю, 22. листопада 1942 р.

котре пічнеться в місцевій церкві по великій Службі Божій відправою Панахиди за поляглих Героїв, а потім

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ В ГАЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ ПРИ 181 ФЛІТ УЛ. Початок концерту в годині 4. пополудні. Вступ вільний для всіх.

Програму концерту виповнить: Хор ім. Лисенка під управою п. Василія Гези, шкільна дівчора і промовці. На це річне свято повинні всі якнайчисленніше прийти тай зложити свої добровільні жертви на UNITED COMMUNITY AND WAR CHEST.

ПОВІДОМЛЕННЯ

для урядників відділів 35, 45, 62, 83, 105, 163, 239, 268, 324, 339, 375, 395 і 422 У. Н. Союзу про:

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

що відбудуться

У ВІВТОРОК, 24. ЛИСТОПАДУ (NOVEMBER 24, 1942)

в годині 7:30 вечером В УКР. ГАЛІ, 847 N. FRANKLIN STREET, PHILADELPHIA, PA.

Просимо всіх урядників та делегатів 20. конвенції прийти кончею на ці збори, бо маємо дуже важні справи до полагодження. На зборах буде привітний організатор У. Н. Союзу п. А. Маланчук.

ЗА КОМІТЕТ ФІЛАДЕЛЬФІЙСЬКИХ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ: д-р В. Галан, предс. і гол. контр. У. Н. Союзу С. Чорномаз, касієр С. Слободян, секр. і гол. радний У. Н. Союзу

ВАЖНЕ ДЛЯ ЧЛЕНІВ

ВІДДІЛУ 8. У. Н. СОЮЗУ З ЙОНКЕРС, Н. Й. Повідомляємо всіх членів Тов. Подільської Січі, від 8. У. Н. Союзу, що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ І МІСЯЧНІ ЗБОРИ

нашого відділу відбудуться В НЕДІЛЮ, 22. ЛИСТОПАДУ (NOVEMBER 22, 1942)

в годині 7. вечером У КЛЮБОВІ ГАЛІ, 13 WASHINGTON STREET, YONKERS, N. Y.

Усі члени повинні прийти на збори та вивізнати свої вкладки. По сколектуванні вкладок відбудемо організаційні наради, на яких буде привітний організатор У. Н. Союзу В. Загаєвич.

ЗА УРЯД ВІД 8. У. Н. С.: В. Комар, предсідник В. Мандзіл, секретар

ЗБОРИ

КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ З П'ЯТОХ ДІЛЬНИЦЬ ВЕЛИКОГО НЮ ЙОРКУ

відбудуться У ВІВТОРОК, 24. ЛИСТОПАДУ (NOVEMBER 24, 1942)

в годині 8. вечером У ЦЕРКОВНІ ГАЛІ, 28 1st 7. вул., НЮ ЙОРК, Н. Й.

На ці збори повинні прийти урядники всіх відділів У. Н. Союзу з п'ятих діленьниць Великого Нью Йорку. Є важні справи до полагодження.

Комітет Відділів У. Н. С.

УВАГА! КАРНЕГІ, ПА., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

Українська Парохія св. Петра і Павла в Карнегі, Па., при участі всіх Братств, Товариств, Сестрицтв і Членів Горожанського Клубу

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО

В НЕДІЛЮ, 22-го ЛИСТОПАДУ (NOVEMBER 22, 1942) В УКР. ЦЕРК. ГАЛІ, 220 JANE STREET, CARNEGIE, PA.

ПОРЯДОК СВЯТА: 1. По Службі Божій, в 12. годині пополудне, Парастас за поляглих Героїв за волю України, відслужить о. Маріан Кучер. 2. Святочний Концерт у 5. годині вечір під проломом учителя В. Лявського. а) Вступне слово: Іван Корба, предсідник; б) Святочний реферат: п. Стефан Фік, секретар У. Н. С.; в) Святочне слово: п. Михайл Лутенчук, касієр У. Н. С.; г) Книжче слово: о. Маріан Кучер, парох. — Соло відспівують: ланца Елеонора Кузичин, п. П. Голден і п. В. Лявський. На півні будуть грати: Елеонора Кузичин, Лєса Кучер і Елеонора Патраш. — Концерткову програму виконає: Парох. Хор і Шкільна Дівчора.

Вступ на концерт вільний. Шановні Громадяни Карнегі і Околиці! Просимо Вас до участі в цім Листопадівім Святі. Сподіюєм, свій обов'язок, приййдіть на Свято і віддайте честь тим, які своєю кров'ю пролили за волю України.

ЗА ПАРОХІАЛЬНИЙ УРЯД: Іван Корба, предс.; Василь Копко, кас.; Іван Патраш, секр.

УВАГА! ПАСАЙК, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

СТАРАННЯМ УКР. ПРАВ. ПАРОХІІ СВ. ВОЗНЕСЕННЯ Г. Н. І. Х.

ПАТРІОТИЧНЕ ТОРЖЕСТВО

SERVICE FLAG DEDICATION в честь 102 воєнків з парохії, які служать в різних родах американської армії

В НЕДІЛЮ, 22. ЛИСТОПАДУ (NOVEMBER 22, 1942)

ПРОГРАМА: В годині 11. рано розпочнеться СЛУЖБА БОЖА. Зараз по Службі Божій відбудеться ПОСВЯЧЕННЯ СЛУЖБОВОГО ПРАПОРА. В 1. год. попол на дворі: ВИВІШЕННЯ (DEDICATION) СЛУЖБОВОГО ПРАПОРА І ВІДСЛОНЕННЯ ПРОПАМ'ЯТНОЇ ТАБЛИЦІ з чесними іменами наших воєнків довершити посади міста Пасайк, Thomas J. Kennedy. Виголосить відповіди промови Commissioners Julius Cinamon, Nicholas Martini, Henry Whitehead і Benjamin Turner. В 2. год.: СПІЛЬНИЙ ОБІД в честь родичів воєнків. Підчас обіду відбудеться ВІДЗНАЧЕННЯ МАМІВ. Музикальні точки програми виконає Хор ім. Лисенка під управою Василя Роздільського. На це Патріотичне Торжество широкі запрошують всіх Шановних Громадян з Пасайк і околиці

о. Вол. Буката, парох і Уряд Парохіальний.

НЮАРК, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ! ЗАПРОШЕННЯ

СПІЛЬНА ЗАПУСНА ВЕЧЕРА

ЗАБАВА З ТАНЦЯМИ

при добірній оркестрі, на яку запрошує Вас і Вашу рідню УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ГРОМАДА

В НЕДІЛЮ, 22. ЛИСТОПАДУ (NOVEMBER 22, 1942) В ЦЕРКОВНІ ГАЛІ

675 SOUTH 19th STREET, NEWARK, N. J. Початок у 5. годині пополудні. Вступ вільний.

Також запрошені на цю вечеру визначні американці й при такій нагоді виява сили громади є пожадана. Тому з певністю числимо на Вашу приваєність. КОМІТЕТ.

